

[Udenrigsministeren.]

ogsaa at faa Overskud i 1948—49. De Forpligtelser, Danmark paatager sig i Overenskomsten, gaar derfor ikke ud over de Foranstaltninger, vi allerede har truffet og fortsat er indstillet paa at træffe.

Artiklens Underafsnit d indeholder en Bestemmelse om, at Danmark skal samarbejde med andre Deltagerlande for at lette og fremme en øget Udveksling af Varer og Tjenesteydelser. Jeg har allerede været inde paa dette Spørgsmaal i min Redegørelse for Paris-Konventionen, men synes der er Grund til paa ny at undertrege, at Danmark med sin store Udenrigshandel har den allerstørste Interesse i at fremme dette Formaal.

Artikel II indeholder i andet Underafsnit en Bestemmelse om, at den danske Regering velvilligt skal overveje saadanne Forslag, som maatte blive fremsat i Forstaaelse med den internationale Flygtningeorganisation med Henblik paa, at Arbejds-kraft, der staar til Raadighed i noget af Deltagerlandene, i videst muligt Omfang anvendes til Fremme af Overenskomstens Formaal. Denne Bestemmelse vedrører ikke de tyske Flygtninge her i Landet, som ikke henhører under den internationale Flygtningeorganisation, og som vi jo i øvrigt haaber at komme af med i en overskuelig Fremtid. Bestemmelsen vil i øvrigt næppe faa nogen praktisk Betydning for Danmark, der ikke under de Drøftelser, der har været ført i Forbindelse med Møderne i Paris om Anvendelse af disponibel Arbejds-kraft, har anmeldt noget Ønske om at indføre fremmed Arbejds-kraft her til Landet. Dette har derimod flere andre Lande gjort, saaledes Frankrig og Sverige.

Slutningsbestemmelsen i Artikel II, hvorefter den danske Regering forpligter sig til at træffe de Forholdsregler, den anser for egnede for at forhindre, at private eller offentlige Handelsforetagender anvender en Forretningspraksis eller slutter Forretningsaftaler, der berører den internationale Handel, og som har den Virkning at forstyrre Gennemførelsen af et fælles Program for europæisk Genrejsning, har næppe nogen større praktisk Betydning for Danmark, idet der jo kun findes meget faa danske Virksomheder, der har en saadan Størrørelse, at de kan influere paa Prisfastsættelsen i den internationale Handel, og der i hvert Fald næppe findes Virksomheder, som gennem deres Aftaler forstyrrer Gennemførelsen af det fælles Program for økonomisk Genrejsning. Der indeholdes i øvrigt i Tillæggets Punkt 4 en Bestemmelse, der begrænser For-

pligtelsen i Henhold til den Regel i Artikel II, jeg lige omtalte.

Artikel III indeholder Bestemmelserne om de Garantier, der kan stilles for Overførsel af den Indtægt, som amerikanske Kapitalanbringelser i Udlandet afkaster. I Henhold til denne Bestemmelse skal Amerikas Forenede Stater og Danmark, naar en af de to Regeringer fremsætter Forslag derom, raadføre sig med hinanden om Investeringsprojekter i Danmark, som bringes i Forslag af amerikanske Statsborgere, og med Hensyn til hvilke der kan stilles Garanti for Overførsel i Dollars af den Indtægt, Investeringen afkaster. Der vil altsaa i Praksis kunne ske dette, at den amerikanske Regering efter en privat amerikansk Forretningsmands Forslag anmoder den danske Regering om at drøfte saadanne Projekter om Kapitalanbringelse i Danmark. Fra dansk Side kan vi ikke i Almindelighed have noget imod, at ogsaa fremmede Landes Statsborgere anbringer Kapital i Danmark, hvis saadanne Kapitalanbringelser fremmer den danske Økonomi. Dette saa meget mere, som der jo kan være Tilfælde, hvor Projekter kræver saa store Kapitaler, at ingen dansk Virksomhed tør binde an med Opgaven. Den danske Ambassadør i Washington har dog efter Instruktion herfra meddelt den amerikanske Regering, at Danmark ikke vil være indstillet paa at godkende Investeringer, som maatte vedrøre Produktionen af Varer af Luksuskarakter, som Danmark ikke mener at have Raad til at importere. Det vil jo i visse Tilfælde være urimeligt at tillade en saadan Produktion, der beslaglægger danske Produktionsmidler, samtidig med at Danmark af økonomiske Grunde mener det rigtigst at begrænse Importen af saadanne Varer. Den danske Ambassadør i Washington har tillige over for den amerikanske Regering anført, at ogsaa andre Former for Investeringer kan være betænkelige fra et dansk Synspunkt, f. Eks. saadanne Investeringer, der lægger Beslag paa dansk Arbejds-kraft, som der i Forvejen er Knapped paa.

Ifølge Artikel III, andet Afsnit, skal Danmark overdrage den amerikanske Regering de Beløb i danske Kroner eller den Kredit i danske Kroner, der svarer til det Beløb, som den amerikanske Regering maatte udbetale i Dollars til amerikanske Statsborgere, der har anbragt Penge i Danmark. Dette vil i Praksis sige, at Danmark i det Tilfælde, hvor man ikke mener at kunne tillade Overførsel af Udbyttet af den paa-gældende Kapitalanbringelse i Dollars, skal